

vi skal ud i en debat om, hvad det lige nøjagtig koster i kroner og øre, og om, hvorvidt det nu bliver dyrere. For det kunne måske også gå hen og blive billigere, så hvorfor bliver det ikke nævnt?

I Venstre har vi den opfattelse, at det nok vil komme til at gå lige op, men at det vil give en betydelig større livskvalitet for de mennesker, det drejer sig om.

Og så forstår jeg, at jeg ikke var helt klar i mine udtalelser før til hr. Jørn Pedersen, idet han åbenbart har fået den opfattelse, at forslaget er tiltænkt yngre mennesker, der skal på plejehjem, og derfor vil jeg sige, at det sandelig er tiltænkt alle.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Villy Søvnald har ordet for en kort bemærkning, og så skal vi nok snart se at komme videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil gerne kvittere over fru Else Winther Andersen, der medgiver, at det ikke er muligt at foretage den sammenligning, som er foretaget i Venstres lovforslag.

Jeg vil derfor foreslå, at Venstre giver forslaget en ny overskrift. I stedet for, at man kalder det »Forslag om de ældres frie valg af plejehjem«, vil jeg foreslå, at man for klarhedens skyld kalder det »Forslag til en betalingsmodel for de ældre, der har 75.000 kr. ekstra om året til at betale for deres egen plejehjemsplads«. Det er nemlig det, lovforslaget er det præcise udtryk for.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil takke fru Else Winther Andersen for det sidste svar og konstatere, at det, der står tilbage, er, at de, der måtte ønske at benytte Venstres og De Konservatives model, kan se frem til, at det bliver dyrere, end det er i dag, og det vil sige, at den reelle valgmulighed altså er et valg mellem et godt og billigt offentligt tilbud og – ifølge fru Else Winther Andersens betragtninger – et godt, men dyrt privat tilbud.

Så jeg synes, det er vigtigt at få fortalt de nuværende og de kommende pensionister, at forslagens ærinde er, at en gruppe af dem, der i dag kan se frem til en alderdom, hvor de har en rimelig økonomi, i fremtiden kan forvente at få et tilbud fra det offentlige om en plads på et

såkaldt frit plejehjem, hvor det koster adskillige tusinde kroner mere at opholde sig, og det er da valgfrihed, der vil noget i hvert tilfælde. Så det var rart at få dét konstateret.

Karen Højte Jensen (KF):

Efter denne noget ophedede debat vil jeg da forsøge at trække tingene tilbage til det sted, hvor de i og for sig hører hjemme, for jeg synes, de har været meget overdimensionerede.

Kort fortalt handler dette forslag om en mangfoldighed i tilbudene, et supplement til de eksisterende muligheder og frihed til at vælge. Og jeg lægger vægt på, at man skal kunne vælge.

Det Konservative Folkeparti har den grundholdning, at borgerne skal have maksimal indflydelse på deres tilværelse, og det gælder selv sagt også de ældre og andre plejekrævende personer, som jo ikke har mistet deres ønske om og evne til at bestemme over deres egne forhold. For selvbestemmelse er med til at skabe tryk-

hed. Og det er baggrunden for, at vi foreslår, at det skal være muligt at fravælge det kommunale tilbud på plejehjemsområdet, således at hvis der foreligger et ønske om at benytte et helt privat plejehjem, så skal kommunen i lighed med, hvad tilfældet er i forbindelse med privatskoler – som flere gange er blevet nævnt – kunne yde et tilskud. Det vil være værdigt og respektfuldt over for disse mennesker.

Socialdemokratiet har ligesom Det Konservative Folkeparti altid haft sympati for, at forældre skal kunne vælge et alternativ til folkeskolen. Så hvorfor skal ældre så ikke kunne vælge et alternativ til det offentlige tilbud? Og må jeg minde om, at da den borgerlige regering fremsatte et forslag om frit sygehusvalg, så var der et ramaskrig fra Socialdemokratiet, men her få år senere er det frie sygehusvalg blevet en del af Socialdemokratiets sundhedspolitik, og tak for det!

Men hvad er så begrundelsen for, at ikke også ældre og andre plejekrævende kan få valgfrihed med hensyn til plejehjem?

Og med hensyn til, hvilket personale der skal betjene disse plejehjem, så skal det da være et personale i lighed med det personale, der betjener borgere, der bor på et plejehjem, som er en selvejende institution. Det kunne jo lyde, som om nogle tror, at det skal være en slags discountpersonale, men naturligvis skal det være et velkvalificeret personale, således at de ældre sikres bedst muligt.